

Ser majoria per tenir un Estat

Joan Ridao | President de la Fundació Josep Irla | jridao@irla.cat

El 20 d'octubre, en la Conferència Nacional 2007 d'Esquerra, més de 2.500 militants es van reunir a Barcelona per debatre el rumb que ha de seguir el partit en els propers anys. L'objectiu era establir el full de ruta per aconseguir que l'esquerra independentista siguem majoria.

La ponència *Construïm una nació sobirana, cohesionada i moderna* té l'objectiu d'actualitzar l'estratègia iniciada fa una dècada per Esquerra, la qual li ha permès assolir les màximes cotes electorals des del temps de la República. El text parteix de la constatació que la via autonomista no pot donar més de si, i que una relació federal amb l'Estat espanyol no és viable. El màxim que s'ha assolit és un Estatut retallat i de propina, amenaçat per una possible sentència negativa d'un tribunal polític com és el Constitucional. El procés de descentralització està frenat, blindat davant la manca de reconeixement de mecanismes de transferència de sobirania.

La ponència és el nou full de ruta fonamentat en la voluntat d'articular una majoria social suficient. En altres paraules, com ho hem de fer per aconseguir que els i les independentistes siguem majoria. De moment, anem pel bon camí. Les enquestes així ho constaten. Fa deu anys ningú no hagués pensat que en el dia d'avui sis de cada deu catalans serien partidaris d'exercir el dret a l'autodeterminació. Cal no impacientar-nos perquè els sobiranistes, els qui creiem que el millor per al país i per al benestar de la seva gent és tenir un estat propi, cada dia som més.

Per aconseguir això, és imprescindible tenir un partit fort, amb un projecte seriós, amb vocació de govern, entenent que des de les institucions és des d'on es poden bastir millor les estructures d'Estat necessàries per ser majoria. Amb aquest mateix objectiu ens proposem continuar impulsant espais de sobirania que ens facin menys dependents de Madrid.

Però amb el treball des de les institucions no n'hi ha prou. Tenim el convenciment que la nació també es construeix des de la societat civil, per això ens hem de continuar teixint xarxes de complicitat amb totes aquelles entitats i plataformes amb qui compartim l'objectiu de la sobirania per aconseguir que el procés culmini en la convocatòria d'un referèndum quan la majoria de ciutadans de Catalunya així ho facin possible. Perquè la construcció nacional comença molt abans que hi hagi condicions per exercir el dret a decidir. La manca de reconeixement d'aquest dret democràtic en la Constitució reclama que la majoria social sigui tan forta que contribueixi a donar una dimensió exterior a la qüestió catalana i a proveir un possible arbitratge per part de les institucions internacionals, tal com va succeir al Canadà en relació amb el Quebec o en el cas de Montenegro amb la mediació de la mateixa UE.

Aquestes són les principals línies de la renovada estratègia que cal seguir, consensuada per tota la militància a través d'un debat que ha demostrat la vitalitat interna d'un partit viu i participatiu. |